

ANDRÁS+KERESZT

a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

XIII. ÉVFOLYAM 1. SZÁM

2016. HÚSVÉT

Csanád Béla: Tavaszköszöntő

*Nyíl ki tavasz, nyíljatok ibolyák,
csupa villámló vágy ma a világ!
Ágak suhognak, fészlő rügyeik
robbantják egünk szürkésegeit.*

*Ez kell most végre, ez a hajnali
élet, napfény! Ha csönd van, hallani,
hogyan ropog lenn a földben a gyökér;
virágot nyitni indul benn a vér.*

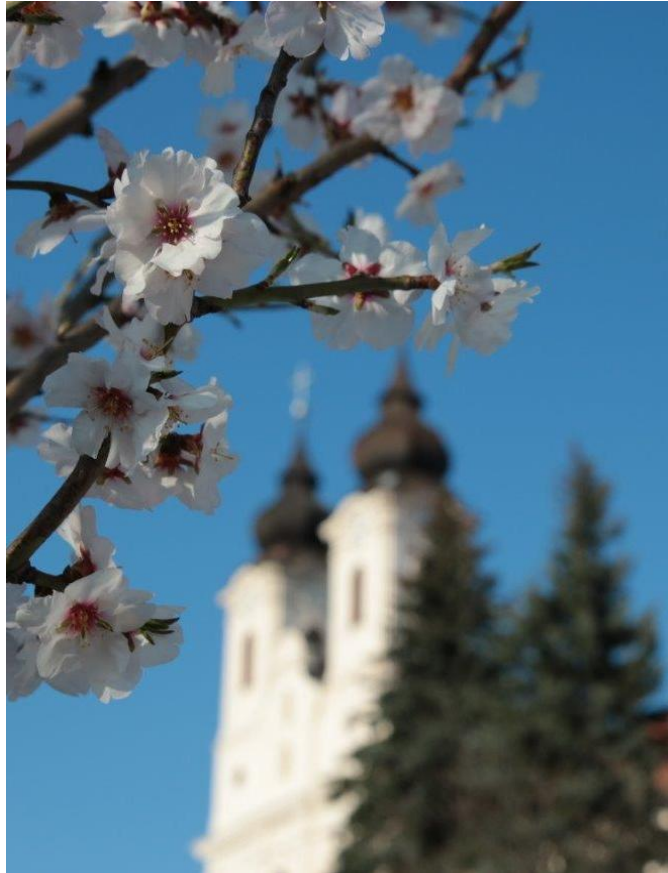
*Dalokban fürdenek a madarak
a síma, ünnepélyes ég alatt,
s amelyik torkán nem születik dal,
ujjong feszülő, gyors szárnyaival.*

*Mert nem a téli, ez az igazi
béke: e szelíd, zsongó tavaszi,
amikor árad, játszik a patak,
de fegyelmezett, s medrében marad.*

*Így jár az ember haragjával is,
kisimul ökle, és már bánja is
mégét. Vígán forgatja a kapát.
Látja, a szőlőt metszik már odább.*

*S ha ünnep jó, ilyenkor százszor az,
színeivel szépíti a tavasz.*

*Pihen a test, s a lélek szárnyra kel
Húsvéti öröm énekeivel.*

Kiss Domonkos atya, aki egyházközségünkben a vasárnap reggeli és a szerda esti szentmiséket mutatja be a híveknek, január 27-én ünnepelte 70. születésnapját. Egyházközségünk nevében Bakos Péter, az egyházközség világi elnöke és Horváth Terézia köszöntötte őt a szentmise után, megköszönve sok éves lelkipásztori szolgálatát.

Isten áldása kísérje őt további életében. Kívánunk neki sok erőt, egészséget lelkipásztori szolgálatához!

„Elgondolkodom ezeknek a szerintünk „egyszerű” embereknek az életén, és elképzelem, milyen mélységesen igaz és szép élet lehet együtt élni azokkal, akikből lettünk, s akik leszünk. A házban az élők, a kertben a holtak, és ha a rossz útra kanyarodott utód kiáll a faragott pítvarba, a régi fák az elmentek szavát suttojják, hogy: - Tedd ezt, vagy ne tedd ezt – és: - Fiam, térj észhez, mert nem vezethet jóra, amit most cselekszel...” (Fekete István)

Próbáltam már sokszor csokorba gyűjteni a TV és a számítógép káros hatásait, rengeteg cikket olvastam róla! Nemrég ahogy a nagybőjt elkezdődött újabb veszélyre lettem figyelmes.

Amikor nagyszüleimről, keresztszüleimről, szüleimről kérdeznek a gyerekek, mindig szívesen mesélek róluk. Mi az, ami eszembe jut? » folytatás a 2. oldalon »

A HÚSVÉT – ESEMÉNY

A Húsvétot jelentőségében csak hittel foghatjuk át, de fontos, hogy tudjuk azt, hogy ez nem mese.

Pál apostol megtérése történeti igazolása lehet Jézus feltámadásának. Az ő létét senki kétségbe nem vonta. Nagy leveleinek eredete sem kétséges. Jézust nem ismerte, de farizeusként meg volt győződve, hogy a kereszténységet ki kell irtani, mert a zsidó hitet veszélyezteteti. Azért ment Damaszkuszba, hogy az ott élő keresztényeket elfogja. Itt jelenik meg számára a feltámadott Jézus. Kérdésére: „Ki vagy, Uram?” ezt a választ kapja: „Én vagyok Jézus, akit te üldözöl!” Ez az esemény teljesen átalakította az életét. Aki eddig hallani sem akart Jézusról, ettől kezdve tántoríthatatlan hirdetője lett. Hogy ma kereszténység van Görögországban, Törökországban és Európában, azt neki köszönhetjük. Levelei, melyeket az általa alapított közösségeknek írt, tele vannak a feltámadott Jézusba vetett hitének mély vallomásaival. Ezt írja például a korintusiaknak:

„Ha Krisztus nem támadt fel, akkor hiábavaló az igehirdetésünk, s hiábavaló a hitetek is: még mindig bűneitekben vagytok.”

Ez a néhány sor dokumentálja azt, hogy a feltámadott Jézusba vetett hitünk nem valami értelmetlen vállalkozás, hanem ezt a hitet a mai világban is lehet értelmesen és becsületesen vállalni. Nagy örömmel valljuk: „Boldogságunk, Krisztus, feltámadt!”

Maurus atya

Keresztút az óvodában

Nem szabad megijedni, csupán egyszerű, gyermekekhez szóló, 13 kedves képből álló sorozat kiszínezéséről van szó: Jézus szenvedése, halála és feltámadása. Az utolsó, 14. kép helye üres, ide a gyermekek rajzolták a feltámadt Jézust. De micsoda örömmel! A képet hazavihették megmutatni.

Fokozatosan jutottunk el ehhez az órához, mert születésétől kezdve, sok képpel illusztrálva ismerték meg a gyermekek Jézus életét, jóságát, csodáit. Azért is fontos volt ez az óra, mert talán segíthettem egy aggódó édesanyának és édesapának, akiknek 4 éves kislánya ezt a kérdést tette fel nekik korábban: „Anyá, ugye te sosem halsz meg?”

Bármilyen hihetetlen, tudnunk kell, hogy csak földi életünk ér véget, a másik az égi viszont örökké fog tartani. Ezért arra kell törekednünk, hogy életünkben Krisztusiak legyünk, és méltóak lehessünk arra a helyre, melyet a Mennyei Atya készít el számunkra.

A nagycsoportosoknak egy kis verset is tanítottam, íme: Vágott vessző a kezében, fején tövisszuszorú.

Édes Jézus, mondd meg nékem: miért vagy oly szomorú? Könnyel mosnám véres vállad, rajta minden földi bú.

Itt maradnék mindig nálad: ne légy olyan szomorú!

Boksay Györgyné, Éva néni

» folytatás az 1. oldalról »

Egy-egy

jellemző tevékenységük, mozdulatuk, ahogy figyeltük a tornácról a közeledő vihart, és számoltuk a villámlás és a dörgés közt eltelt perceket, ahogy közösen keresztretjévent fejtettünk, tavasszal veteményeztünk, zenehallgatás

közben mesét találtunk ki, vagy csak néztük a csillagos eget és beszélgettünk.

Vajon az én gyerekeim mit fognak rólunk mesélni? Mindig telefonon beszélgetett

miközben sétáltunk, ült a számítógép előtt, bekapcsolta a TV-t és azt nézte? Lesz más emléke is a felnőttékről? Van nekünk is saját ízünk, amelyre emlékezni tudnak majd? Mit tanulnak tőlünk az utánunk következők? Amikor fáradtak vagyunk és kimerültek, le kell ülni a TV elé? Amikor van egy kis szabadidőnk, le kell tottyani a számítógép elé? Minden percünket be kell osztanunk a telefonunkkal? Látnak-e engem ülni a teraszon, ahogy várom a vihar közeledtét? Megtanulják-e tőlem a csillagos eget nézni? Tudnak-e majd csak zenét hallgatni, és közben nem ezerfelé figyelni? Sokszor hallom szidni a mai gyereket, a mai

fiatalságot. De vajon nem mi vagyunk-e érte a felelősek, hogy ilyenek lettek?

Nagybőjtben sokszor eszembe jut egyik regnumi vezetőm mondata: „Légy olyaná amilyenek a gyerekedet szeretnéd látni!” Szorgalmasnak, kitartónak, összeszedettnek, imádságosnak, nyugodtan, kiegyensúlyozottnak, olyannak, aki boldog ott ahol van abban, amit csinál! Ilyen vagyok?

Olyan egyszerűnek tűnnek a nagyböjti elhatározások: nem eszem csokit, nem nassolok, nem nézek TV-t, legalább Vasárnap nem kapcsolom be a számítógépet, kikapcsolom a telefonom, és a másakra figyelek, de vajon tényleg be tudjuk-e tartani? Tudunk egyetlen napot is ezek nélkül eltölteni? Azt gondolom érdemes megpróbálni! Van élet a TV-n, a számítógépen és a telefonon túl is! Kitérül előttünk a világ és észrevesszük a csillagos eget! Észrevesszük, hogy egyszer csak körénk gyűlnek a gyerekek és elkezdnek mesélni!

Kívánom mindannyiunknak, hogy ebben a nagyböjtben sikerüljön megtalálnunk a saját ízünket, azt, amit majd mesélhetnek rólunk az utánunk következők!
(Cs.T.Hanna)

MÁRTON ÁRON EMLÉKÉV A SZÉKELYEK NAGY PÜSPÖKÉNEK 120. SZÜLETÉSI ÉVFORDULÓJÁRA

Április 22-én, 18 órakor a Tetőtéri esték keretében a sok tihanyi által baráti tisztelettel és szeretettel ismert Nagy Zoltán székelyudvarhelyi hitoktató tart előadást „Márton Áron, Isten szolgája” címmel. Zoltán több mint 20 éves munkával gyűjtötte össze a székely nép körében még elevenen élő Márton Áron emlékeket, fennmaradt fényképeket, filmrészleteket, hangfelvételeket. A három DVD-ből álló „A HEGY” címet viselő összeállítás 3373 képet, Márton Áron kortársaival készült tanúságtevő hang és filmfelvételt tartalmaz. Külön értéke az összeállításnak, hogy olyan emberek is megszólalnak a visszaemlékezéseken, akik ma már nincsenek közöttünk. Gyűjteményében szerepel a minden bizonyal egyetlen mozgóképek is, amely Márton Áronról készült. Gyakran napi 10–12 óra foglalkozás és több tízezer kilométer utazás kellett ahhoz, hogy

ez az anyag összegyűljön, összeálljon film formájában. Számunkra is fontos, hogy a székelyek nagy püspökének életét jobban megismerjük, tanítását, példáját ébren tartsuk. Ezért a nemzetpolitikai államtitkárság emlékévet hirdetett Márton Áron erdélyi püspök születésének 120. évfordulójára. Az emlékévhöz a Tihanyi Bencés Apátság és egyházközségünk ezzel a programmal csatlakozik. Szeretettel várunk mindenkit. A DVD összeállítás a Tetőtéri estéken megvásárolható.

A tihanyi káplán

Sok évtized után újra káplán is szolgálja a Tihanyi Egyházközséget, Barkó Ágoston bencés szerzetes személyében. Ágoston atya, hogyan alakult eddigi életutad, és a kápláni kinevezés előtt mivel foglalkoztál az apátságban és máshol?

Győrben születtem, 1986-ban. Lakótelepen, a hetedik emeleten nőttem föl. Édesapám gépészmérnök, korábban több gyárban is dolgozott, meg második munkaként délutánonként, esténként is. Édesanyám pedig a megyei kórházban dolgozott dietetikus nővérként. Sajnos, reggel mindig 6-ra siettek dolgozni, így bölcsődébe is jártam. A fizikai és humánus munka szeretetét tanultam tőlük, illetve, hogy a becsületes, szorgalmas munkával és a munkahely iránti lojalitással kell kitűnni az életben. Már kisiskolásként jártam ministrálni a város legforgalmasabb templomába, a Szent Imre-templomba, ahol igen jó énekkari, ifjúsági, bibliaolvasó és ministránsközösség működött. A plébánosomtól azt tanultam meg, hogy minden emberre oda kell figyelni, és hogy a helyi pap ténylegesen felelős és számon kérhető a hozzá járók üdvösségéért. Pl. amikor késő este a kórházba hívták beteghez, szó nélkül és gyorsan kiment. És ezt hitből fakadóan tette.

Középiskolába a győri bencés gimnáziumba jártam. A bencés-pap-tanár-eszmény itt ragadott meg, ezért aztán érettségi

után egyrészt a tihanyi apátság otthonos kis közösségébe jelentkeztem szerzetesnek, másrészt az Eötvös Loránd Tudományegyetemre tanárképzésre. Az érettségi után két év jelöltidő következett. 2006 nyarán lettem bencés szerzetesnövendék. Az évek alatt Pannonhalmán és Budapesten tanultam hittudományt, illetve történelmet, latint és a hittan tanításához szükséges ismereteket. 2014 májusa óta élek folyamatosan az apátságban. A 2014-2015. tanévben a balatonarácsi szakközépiskolában tanítottam történelmet, továbbá jó szívvvel korrepetáltam délutánonként a tanulni akaró diákokat. Jelenleg a Tihanyi Bencés Iskolában dolgozom heti 14 órában: történelmet tanítok, hétfőn ebédeltetem az alsósokat, két délután pedig a felsős napköziben „örködöm”. Emellett az apátság

turisztikai ügyeivel foglalkozom: szeretnék gyökeresen és érzékelhetően emelni a turisztikai szolgáltatások színvonalát a honlaptól a munkaruhán keresztül az apátsági múzeum teljes megújításáig, továbbá több új nyári programot indítunk be. A pályázatokkal, tervezéssel való szellemi munka és az utazás kitölti a napjaimat. Emellett érettségi óta segítek a győri bencés gimnáziumban programszervezésben, hogy végzettségemből fakadóan a bencés középiskolai „léggörrel” is legyen valami hasznos kapcsolatom: most éppen a Czuczor Gergely-emlékévet szervezem, két nyári kerékpártúrát, de a február eleji rangos győri bencés bálknál is összefogom a szervezőmunkát. Itt jegyzem meg, hogy remélem idén már egykori tihanyi iskolai diáklány is lesz a győri kerékpárosok között! De mint szerzetestől, igénylik tőlünk a lelki gyakorlatok tartását is: márciusban voltam a Padányiban és Budapesten a Szent Margit Gimnáziumban. A szellemi munkára pedig becsülettel, a szoba magányában kell felkészülni. Nyáron még sűrűbbek a napok: ugyanis a hivatalos munkaidő után még tucatnyi ember szokott befutni a kolostorba, akikkel foglalkozni kell. Ilyenkor mindent csinálók: olykor sített kell lapátolni konténerbe, vagy szemetet szedni a templom előtt, vagy a látogatókat vezetni, vagy gyóntatni. Idéntől Fövenyesen is misézem szombat esténként, és ott is nyilván igény van arra, hogy több minden legyen egy misénél. Egyszóval: sok-sok munka van itt az apátságban, és tájékoztatásul is írom ezeket a helyieknek, de örülök ennek, mert Szent Benedek Regulája szerint a szerzeteseknek a saját munkájukból kell megélni. Tihanyt pedig nagyon szeretem!

Mivel Ágoston atyát lendületes, ambíciózus emberként ismerem, ezért kíváncsian kérdezem, milyen terveid, ötleteid vannak az egyházközség életének színesebbé tételéhez?

A tihanyi bencés közösség havi rendszeres megbeszélésein is mindig körüljárjuk a lelkipásztorkodás ügyét, hogy miként tudnánk jobban szolgálni a tihanyi testvéreket és a környékbeli 7 templomhoz tartozó hívő közösségeket. A tihanyiakkal való beszélgetésből egyrészt az derült ki számomra, hogy igénylik a teljesen velük foglalkozó plébánost, aki családot látogat, kiszolgáltatja a szentségeket, járja a falut, az emberekkel ünnepel és él. Másrészt a korábbi évtizedek vallásos életére való hivatkozást reálisan nézve meg kell állapítanom, hogy akkor teljesen más volt a helyzet: pl. nem csökkent ilyen mértékben a település állandó lakossága, a fiatal felnőttn generáció egy nagy része nem szívódott fel a nagyvárosokban vagy Nyugat-Európa munkahelyein. A nosztalgizálás nagyon jó, és meg kell látni ebben azokat az értékeket, amelyek fiatal korunkban lendületet és buzgóságot adtak nekünk, illetve ami miatt vallásosnak éreztük a szüleinket, nagyszüleinket, a „régii öregeket”.

» folytatás a 4. oldalon »

A tihanyi káplán

» folytatás a 3. oldalról »

És ez a katolikus keresztény hit, az Istenbe vetett valódi bizalom, amely belső örömet okoz. Az egész lelkipásztorkodásban az összes program, egyéb célja csak ennek megismerése, megélése, átadása lehet, minden más

csak a felület, a jéghegy látszata, múló dolog. Ehhez a hithez, ennek megismeréséhez és megtartásához pedig közösségek kellene, és nem elegendők az eseti programok. Magam eddig Zsolti bácsinak köszönhetően a ministránsok, és a fiatal felnőttek közösségeibe láttam bele: ezeket a „kovászokat” kellene fejleszteni, ők a jövő, a hit jövője, az imádság jövője, a rózsafüzér társulat jövője, a falu emberi arcának jövője, Istenünk ismeretének jövője. Tavaly voltam diákokkal Erdélyben, illetve mi szerzetesek is szerveztünk Bakonygyiróton hittanos tábort, ahol komoly kérdések is előkerültek. Egyszóval: magam, életkoromból,

iskolai kapcsolataimból fakadóan, ilyen irányba lépnék tovább. A többi atya látogatja a családokat, a beteget, bibliaórát tartanak, gyóntatnak.

Mit vársz a már szinte feledésbe merült egyházközségi pünkösdlő újjáélesztésétől?

Pünkösdvasárnap délután 16 órától kezdődik a Pünkösdlő – a tihanyiak Pünkösdlője, a mi Pünkösdlőnk – az apátság, vagyis a plébániatemplom melletti szerzetesház udvarában. Az a cél, hogy sok tihanyi, sok keresztény, sok hívő, sok jó ember találkozzon egymással, a lelkipásztorok is találkozzanak a hívőkkel, és legyen valami kulturált zenés-táncos-pörköltözős mulatság, ahol jelen van az Isten. Nagyon nagy szeretettel és barátsággal várjuk azokat a fiatalokat és mindenkit ide az együttlétre, akik távol-messze élnek és dolgoznak, esetleg külföldön; vagy, akik igen jó emberek, de valamiért csak a nagy ünnepeken jönnek örömmel a templomba – minden jóérzésű, a tihanyi egyházhhoz kötődő embert várunk. Részletek hamarosan, először a Facebookon.

Milyen egyházközségi kirándulások, zarándoklatok szerepelnek a tervek között?

Nyár elején, a bérmálkozókkal Jeromos atya Itáliába és Rómába zarándokol Radó László igazgató úrral és feleségével. Jeromos atya, a nyolcadikosok tanára is igen szeretné, ha együtt maradnának ezek a fiatalok – akárhová is kerülnek majd később – Tihany község és a tihanyi egyházközség szeretetében. Ősszel tervezünk egyházközségi zarándoklatot Pannonhalmára és Bakonybélbe, majd az idegenforgalmi és a szüreti rohamtempó után.

Az egyházközségi feladatok ellátása mellett az apátság turisztikai, múzeumfejlesztési referense is vagy. Milyen változásokra fejlesztésekre számíthatnak az ide látogató turisták, akik remélhetőleg a tihanyi híveknél is foglalnak majd szállást?

Igen, nagyon fontos, hogy az itt élőket a mindennapi javak megszerzésében is segítsük. Így megtörtént már néhányszor,

sőt sokszor, csak nem írta meg újság, hogy tihanyiakhoz közvetítettem évés-ivásra-szállásra csoportokat. Pl. múltkor egy győri bencés 12-es osztály igen kedves, igazi tihanyi fogadtatásban részesült egy pincénél. Egyébként büszke voltam arra, hogy ide kerültem, ilyen helyre! Folyamatban is vannak ilyen ügyek. Konkrét dolgok idénre: május 14-én szombaton lesz három időpontban kibővített, italkóstolós, különleges idegenvezetés (Apátsági élménytúra); ez a program egész nyáron fut majd magyar, német és angol nyelven; június végén Múzeumok Éjszakája (A barokk kor titkai a Tihanyi Bencés Apátságban); augusztus elején pedig apátsági zenei napok lesznek. A látogatók hamarosan

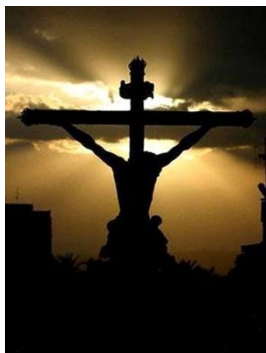
tapasztalják majd, hogy az apátsági dolgozók elegáns, kék egyenruhában fogadják őket. A munkatársak pedig hónapokon keresztül tapasztalják majd, hogy jönnek-mennek szakemberek felmérni a múzeumot. Elindult végre a munka. Az eredmény 21. századi lesz.

Végül egy fontos dologról is kell írnom. Egyrészt jó, hogy az apátság munkát tud adni sok embernek, és tudatosan szociális és humánus szempontok szerint is foglalkoztatjuk azokat, akik itt kérnek munkát; másrészt nem szabad összekeverni a múzeumot, az idegenforgalmi „vállalatot” az egyházközséggel. Személyi átfedés van, de úgy erkölcsös, ha minél távolabb van a kettő egymástól szervezetileg, érzelmileg, a közgondolkodásban. Köztudott pl. hogy az apátság alkalmazottai nem az egyházközség alkalmazottai. Az egyházközség alkalmazottairól, ügyeiről, életéről a képviselőtestületben kell őszintén beszélni, és őszintén kell beszélni, a turizmus pedig a szerzetesek, de inkább a szerzetesek által felkért külsős – esetleg nem is tihanyi, továbbá becsületes szakemberek – dolga. Lelekipásztorilag pedig főleg vigyázni kell a tisztességre: pl. beosztottat, alárendeltet, tőle függő viszonyban lévő embert nem szabad gyóntatni egy papnak. Nem szabad így a kapcsolat. Mindezekre igyekszem, igyekszünk figyelni, és megértést kérünk.

*"Mert én élek, és ti is
élni fogtok..."*

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

Nagypénteket és húsvétot egymástól elválaszt-
hatatlanul lehet csak ünnepelni, hiszen e kettő, egymást
magyarázza. Az tud igazán húsvétot ünnepelni, aki

lélekben megállt már a
nagypénteki kereszt alatt, és a
miatta, helyette és érte
meghalt

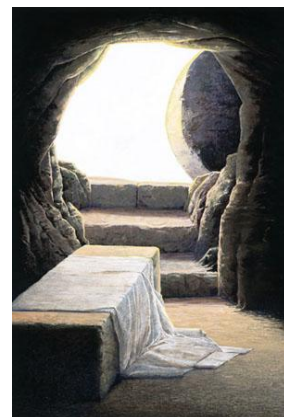
Megváltójára
feltekintve el tudta mondani,
hogy köszönöm! Köszönöm,
hogy engem is megváltottál és
adtad a bizonyosságot, hogy a
végső szó nem a halálé. Tudjuk,

hogy Jézus feltámadásában az Élet Istene igent mondott
Fia helyettes áldozatára és nemet mondott a Jézuson
diadalmaskodókra. Szükséges azonban hangsúlyoznunk
újra és újra, hogy mindkét esemény, - a kereszthalál is
és a feltámadás is - történelmi valóság. Nem mese, nem
mítosz, nem legenda, hanem tény! Az egyik drámai,
véres valóság, a másik egy nagy csoda, csodálatos
győzelem a halál felett, amelyben Jézus által, nekünk is
részünk lehet. Minden pontosan úgy történt, ahogy a
Megváltó előre megmondta. A kereszthalál megtörtént
voltát nem is igen szokták kétségbe vonni, annál inkább
a húsvét üzenetét, mely két pillérre épül: az üres sírra,
és a Feltámadott megjelenéseire. Az üres sír tényét
Jézus tanítványai tudomásul vették, de ez még nem
győzte meg őket a feltámadás tényéről. Inkább
megdöbbenés, csodálkozás és tanácstalanság
jellemezte őket. A fordulat akkor állt be náluk, amikor a

Feltámadott megjelent nekik és találkoztak vele. Jézus
ellenségei sem vonták kétségbe sohasem az üres sír
tényét. Persze az ő érdekeiket az szolgálta volna, ha
hivatalosan megvizsgáltatják a sírt és kiadnak egy
nyilatkozatot arról, hogy Jézus élettelen teste ott
fekszik, valóban meghalt. Ez a tettük csírájában ölte
volna meg a húsvéti üzenetet! Ámde ezt, a ténnyel
szembemelve nem teheték. Ehelyett elindították a
hazugságot a holttest ellopásáról... Az üres sír tehát,
barát és ellenség által, egyaránt elismert történelmi tény
volt. Persze ez nem is a hit dolga. A hit és hitetlenség
kérdése ott merül fel, hogy miként értelmezzük az üres
sír tényét? Krisztus gyülekezete az elhengerített kő
üzenetét, a Feltámadott megjelenéseiből értette meg és

ebből merítette a bátorságot,
hogy szembeszálljon a hazug
híreszteléssel. Nagyon fontos,
hogy a Szentírás felsorolja a
szemtanúkat, akik találkoztak
a Feltámadottal (I.Kor. 15:5-
8). Tudjuk, hogy az akkori
törvények előírása szerint két
tanú (férfi) is elég volt a
bizonyításhoz, de ebben az
esetben tanúk serege (több
száz ember) bizonyította a feltámadás valóságát. E
tanúk bizonyágtétele azért hiteles számunkra, - és
minden korszak embere számára, - mert ők, kortársai
voltak Krisztusnak.

Nem úgy hallották, nem úgy mesélték nekik, hanem saját maguk tapasztalták meg a tényt: ott állt előttük testben a feltámadott Krisztus. Nos, 2016-ban a Szentlélek Isten bennünket is tanúként küld el ebbe a zajos-zavaros világba, hogy örömmel hirdessük a dicséret szavát: „Jézus él, mi is élünk, a haláltól nem félünk!”

Nem az apostolok találták ki a váltságshalál gondolatát. Jézus előre megmondta: "Az Emberfia azért jött, hogy életét adja váltságul sokakért". Ezért hirdeti Péter pünkösdi prédikációjában, hogy Jézus ellenségei csak azt hajtották végre, amiről Isten terve megváltásunk érdekében eleve döntött. Ezért írja Pál, hogy

mindenki vétkezett, de Isten ingyen kegyelemből megigazít mindenkit, aki hisz. János apostol is ugyanezt mondja Jézusról: "ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért, de nemcsak a mienkéért, hanem az egész világ bűnéért is". A sötét véres keresztfá, a feltámadásban ragyog fel előttünk igazi fényében. A kereszthalál isteni ítélet, a

feltámadás pedig isteni felemeltetés. Ítélet, mely helyettünk és érettünk Jézuson hajatott végre, és felemeltetés, melyben hitünk és reménységünk által nekünk is részünk lehet, már itt e földi életben. Ki kell mondanunk tehát, hogy a kereszthalál és a feltámadás egész keresztyén hitünk alapja és központja. E két esemény a lelkek nagy szétválasztója, a hit és hitetlenség ütközőpontja, az üdvösség és kárhozat határa, az élet és halál fordulója. Kedves Testvérek! Azt kívánom, hogy erősítsen meg bennünket ez az ünnep hitünkben, és tapasztaljuk meg azt az erőt, mely a keresztről való beszédből és Krisztus feltámadásából származik. Húsvét a legrégebbi ünnepünk. Az első keresztyének a hét első napját, Krisztus feltámadásának emlékére ünnepelték. A hetenkénti húsvét-ünneplésből lett aztán az évenkénti húsvét, amelyet ideje lenne most már - legalább magunk közt - a Feltámadás ünnepévé átnevezni, hogy aztán - nagypéntekkel együtt - ne csak az egyházi év centruma legyen, hanem egész életünk értelme. E gondolatok jegyében kívánok minden kedves olvasónak, bátor, örömteli, húsvéti ünnepszentelést, vallva az ige szavát: "Mert a keresztről szóló beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek, de nekünk, akik üdvözülünk, Istennek ereje".

Áldás – békesség! Köszöntéssel: Császár Attila esperes

*****

REFORMÁTUS ISTENTISZTELETI ALKALMAINK:

***

Április 3-án, du. 2 órakor

***

Április 17-én, du. 2 órakor

„Öt Harang Fogadó”

Volt egyszer egy fogadó, melyet "Ezüst Csillag"-nak hívtak. A tulajdonos minden tőle telhetőt elkövetett, hogy minél több vendéget csábítván nyereségessé tegye vállalkozását: a szállás kényelmes volt, a kiszolgálás szívélyes, és az árak elfogadhatók, de mindhiába, mert a várt nyereséget nem tudta elérni. Kétségbeesésében elhatározta, hogy kikéri egy bölcs tanácsát.

Miután a bölcs végighallgatta bánatos történetét, azt javasolta, hogy változtassa meg a fogadó nevét.

- Az lehetetlen - mondta a fogadós. - Nemzedékek óta "Ezüst Csillag" a neve, mindig is így ismerték az egész vidéken.

- Nem - állította a bölcs határozottan -, mostantól fogva "Öt Harang"-nak fogod hívni, a bejárat fölé pedig felakasztasz hat harangot.

- Hat harangot? Ez aztán az abszurdum. Ugyan már minek tennem?

- Csak próbáld ki, és meglátod - mosolygott a bölcs.

Nos, a fogadós megpróbálta. És a következőket tapasztalta. Aki csak elment a fogadója mellett, mind betért, hogy felhívja egy hibára a figyelmét, gondolván, hogy előtte még senki más sem vette észre. Bent azután kellemesen érintette őket a szívélyes kiszolgálás, és ottmaradtak egy kis felüdülésre, megadván ezzel a fogadósnak azt az anyagi sikert, amit korábban mindhiába keresett.

Kevés dolog van, amiben nagyobb örömet leljük, mint a mások hibáinak kijavításában.

forrás: <http://jellem.qwqw.hu/?modul=oldal&tartalom=1093538>

Mami kedvence

Nem kétséges, hogy minden anyát kemény feladatok elé állítják a kérdező és válasza váró kicsi gyerekek. A rutinos anyukák könnyebben veszik az akadályokat, de a nagymamáknak bizony komoly fejtörést okoz egy-egy ilyen kérdés megválaszolása.

A négyéves Benike tünődve szemlélgette tükörcsbeli arcán a kis barna pöttyöket, s a következő kérdéssel lepte meg a Mamit: - Van az Istennek anyajegye? – Mami elgondolkodott, majd így válaszolt: - Nem tudom, de ha lenne, biztosan nagyon jól

állna neki. Hogy majd nagymama koromban tudok-e ilyen bölcs válaszokat adni az unokámnak, én nem tudom...

MAMI KEDVENCE

A lapok anyagát összegyűrjük és 3 lapot sütünk belőle. A tejből és lisztből mártást főzünk és hagyjuk kihűlni. A vaját, porcukrot, vaníliás cukrot habosra keverjük, majd a kihűlt mártással összekeverjük. A krém felével megkenjük az egyik lapot, rátesszük a másik lapot, majd a maradék krémbe belekeverjük a kakaót. Ezzel kenjük meg a másik lapot és beborítjuk a harmadik lappal. A cukrot, kakaót vízzel felfőzzük, még forrón elkeverjük a vajjal és rákenjük a tetejére.

Bozóky Ágota

Hozzávalók:

lapok:

40 dkg liszt;
20 dkg margarin;
12 dkg porcukor;
½ cs sütőpor,
kevés tej;

krém:

20 dkg vaj,
20 dkg porcukor,
2 cs. vaníliás cukor,
0,5 l tej,
10 dkg liszt,
2 dkg kakaó;

máz:

5 ek cukor,
2 ek kakaó,
5 ek víz,
5 dkg vaj.

A templom humora ☺

A Nagyszombati ünnepi készülődés közepette sok hívő imádkozott a szent sír előtt, de még több turista téblábolt kíváncsiskodva a templomban. A oltárterítők felrakása közben megszólított egy fiatalember.

- Mondja, mire készülnek most itt a templomban?

Krisztus feltámadásának megünneplésére – volt a válasz.

- És szentmise is lesz? – kérdezte a fiatalember kezét szája előtt tartva.

Mivel így nem értettem, megkérdeztem még egyszer a kérdést.

- Jaj, ne haragudjon, fokhagymát ettem. – mondta mentegetőzve. De mondja csak, a lángos mikor szólal meg legközelebb???

- Szóval fokhagymás lángos volt?! – esett le a tantusz. Az orgonát pedig Dicsőség alatt halljuk megszólalni újra. ☺

Csizmazia Zsolt

**A TIHANYI
RÓMAI
KATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
IDŐSZAKI**

LAPJA

A kiadásért
felelős:

Dr. Korzenszky
Richárd OSB

Szerkesztik:

Barkó Ágoston
OSB

Bozóky Ágota

Cs. Török Hanna
Csizmazia Zsolt

**TIHANYI BENCÉS
APÁTSÁG**

TETŐTÉRI ESTÉK 2016.

Április 22. 18.00

Nagy Zoltán:

Márton Áron, Isten szolgája

Május 13. 18.00

Hölvényi György:

Keresztényüldözés,
keresztény szolidaritás

Június 3. 18.00

Korzenszky Richárd OSB:

Évadzáró találkozás

PROGRAMOK:

Egyházközségi

pünkösdszöveg:

Május 15. 16.00

Elsőáldozás:

Május 22. 10.00

Ürnap körmenet:

Május 29. 7.30

Bérmálás:

Július 3. 10.00

Szent Benedek atyánk

nyári ünnepe:

Július 10. 17.30

✠ KERESZTELESEK:

2016. márc. 6. Zara Szofi Caluser János és Horváth Inez gyermeke

☪ HÁZASSÁGKÖTÉS:

2016. április 9. Herczeg András és Kötél Csilla

✠ ELHUNYJTJAINK:

2015. dec. 27. Dr. Varanka István Horváth Borbála férje élt: 76 év

2016. jan. 25. Végh László Káposnyák Mária férje élt: 89 év

2016. márc. 21. Bődök Mária Kántor András özvegye élt: 82 év

**A TIHANYI BENCÉS APÁTSÁG TERMÉKEI
MEGVÁSÁROLHATÓK AZ APÁTSÁG
KEGYTÁRGYBOLTJAIBAN, ILLETVE
MEGRENDELHETŐK AZ APÁTSÁG HONLAPJÁN:**

<http://tihany.osb.hu/termekeink/>

GELLÉRT ATYA TEÁI:

- LEVENDULÁS
- BŐJTI
- FITNESS
- ZARÁNDOK
- ÉBRESZTŐ

ANDRÁS KIRÁLYKESERŐ

ANASZTÁZIA LEVENDULALIKŐR

TICHON SÖRÖK

- APÁTSÁGI VILÁGOS (PILSNER)
- APÁTSÁGI VÖRÖS
- APÁTSÁGI BÚZA
- APÁTSÁGI MEGGY

Szent Flórián Gyertyaöntő Műhely

Elérhetőségeink:

Facebook: www.facebook.com/tba.gyertya

Rendelési e-mail cím: dobos.agnes@canet.hu

Telefon:

+3620-515-9113

+3687-538-200

8237 Tihany, I. András tér 1.

